JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
PHILIPPE LÉGER
12 päivänä syyskuuta 1996 *

1. Komissio syyttää vireillä olevassa jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevassa menettelyssä Saksan liittotasavaltaa siitä, että se ei ole noudattanut jäsenyysvelvoitteitaan, koska se ei ole saattanut voimaan jäljempänä lueteltujen viiden direktiivin 3 artiklan noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä. Nämä direktiivit on annettu tiettyjen yhteisön vesiympäristöön päästettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamasta pilaantumisesta 4 päivänä toukokuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 76/464/ETY [1] 6 artiklan perusteella, ja ne ovat seuraavat:

— kloorialkalielektrolyysiteollisuuden elohopeapäästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista 22 päivänä maaliskuuta 1982 annettu neuvoston direktiivi 82/176/ETY [2],

— kadmiumpäästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista 26 päivänä syyskuuta 1983 annettu neuvoston direktiivi 83/513/ETY [3],

— muiden alojen kuin kloorialkalielektrolyysiteollisuuden elohopeapäästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista 8 päivänä maaliskuuta 1984 annettu neuvoston direktiivi 84/156/ETY [4],

— heksakloorisykloheksaanipäästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista 9 päivänä lokakuuta 1984 annettu neuvoston direktiivi 84/491/ETY [5], ja

— direktiivin 76/464/ETY liitteen luetteloon I sisältyvien tiettyjen vaarallisten aineiden päästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista 12 päivänä kesäkuuta 1986 annettu neuvoston direktiivi 86/280/ETY [6].

2. Edellä mainittujen direktiivien mukaan jäsenvaltioiden oli saatettava voimaan niiden noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset seuraavasti:

— direktiivin 82/176/ETY osalta ennen 1.7.1983 (6 artiklan 1 kohta),

* Alkuperäinen kieli: ranska.

1 — EYVL L 129, s. 23.
2 — EYVL L 81, s. 29.
3 — EYVL L 291, s. 1.
4 — EYVL L 74, s. 49.
5 — EYVL L 274, s. 11.
6 — EYVL L 181, s. 16.

— direktiivin 83/513/ETY osalta ennen 28.9.1985 (6 artiklan 1 kohta),

— direktiivin 84/156/ETY osalta ennen 18.3.1986 (7 artiklan 1 kohta),

— direktiivin 84/491/ETY osalta ennen 1.4.1986 (6 artiklan 1 kohta),

— direktiivin 86/280/ETY osalta ennen 1.1.1988 (7 artiklan 1 kohta).

Siirtymäkauden toimenpiteistä sovellettaessa Saksassa tiettyjä yhteisön ympäristönsuojelualan säädöksiä 4 päivänä joulukuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/656/ETY [7]

3 artiklan mukaan Saksan liittotasavalta sai kuitenkin luvan siihen, että se voi soveltaa riidanalaisten direktiivien säännöksiä uusissa osavaltioissa (Länder) sijaitseviin teollisuuslaitoksiin vasta 31.12.1995 alkaen.

3. Esittelevän tuomarin kertomuksessa on selostettu laajemmin tosiseikkoja, menettelyn vaiheita ja asianosaisten huomautuksia.

4. Vastaaja ei ole kiistänyt sitä, että edellä mainittujen direktiivien täytäntöönpanoa hallinnollisilla ohjeilla, jotka eivät ole oikeudellisesti sitovia, ei voida pitää riittävänä. Se on todennut, että täytäntöönpano lainsäädäntöteitse voidaan tehdä sisällyttämällä veden käyttöä ja vesien suojelua koskevaan lakiin asetuksenantovaltuus. Sen mukaan voidaan olettaa, että laki tämän lain muuttamisesta säädetään keväällä 1996.

5. Näin ollen ehdotan, että yhteisöjen tuomioistuin toteaa, että Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut kloorialkalielektrolyysiteollisuuden elohopeapäästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista 22 päivänä maaliskuuta 1982 annetun neuvoston direktiivin 82/176/ETY, kadmiumpäästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista 26 päivänä syyskuuta 1983 annetun neuvoston direktiivin 83/513/ETY, muiden alojen kuin kloorialkalielektrolyysiteollisuuden elohopeapäästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista 8 päivänä maaliskuuta 1984 annetun neuvoston direktiivin 84/156/ETY,

7 — EYVL L 353, s. 59.

heksakloorisykloheksaanipäästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista 9 päivänä lokakuuta 1984 annetun neuvoston direktiivin 84/491/ETY, ja direktiivin 76/464/ETY liitteen luetteloon I sisältyvien tiettyjen vaarallisten aineiden päästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista 12 päivänä kesäkuuta 1986 annetun neuvoston direktiivin 86/280/ETY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä säädetyssä määräajassa. Ehdotan myös, että Saksan liittotasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.